

אראנו נפלאות

אלה היודעים את המתרחש "מאחורי הקלעים" - המודעים לפרטים חסויים רבים שאינם מגיעים לידי פרסום - משיגים עוד יותר ויותר את פלאי הניסים והנפלאות בזמן הזה, בימים האלה • צריכה להתחזק עוד יותר ההכרה, שזהו הזמן של ההכנה הקרובה למילוי ההבטחה "והיתה לה' המלוכה", כאשר כל העמים ישוכנעו ש"יש בעל הבית לבירה זו", והכרה זו תביא אותם "לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד" • תרגום חופשי ממכתב באידיש, לצד הגהות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על המכתב

פּוֹתְחֵיזֵן בְּדַבַּר מַלְכוּת

כ"ה אדר, אור ליום ג' שהוכפל בו כי טוב פ' ויקרא אל משה, ה'תשס"א. ברוקלין, ניו.

כ"ה, טרצאי כ"ה אדר, אור ליום ג' שהוכפל בו כי טוב, פ' ויקרא אל משה, ה'תשס"א. ברוקלין, ניו.

שלום וברכה!
בבואנו מימי הפורים - ימים של ניסים שהראה

מוצ"ק .. אור ליום ג': קה"ת תשמ"ו ואילך - ע' תשכב). הם "בתר שבתאי" (פסחים קו, סע"א).

כ"ה אדר: בו נברא העולם לדעת ר' יהושע (רי"ה יא, רע"א) שבניסן נברא העולם - תודי"ה לתקופות - ר"ה ח, א (ובנוגע לתקופות כן ההלכה - ר"ה יב, א). וראה תודי"ה כמאן מצלין - ר"ה כז, א. שער הכוונות להאריז"ל ענין ר"ה דרוש א'. פע"ח שער ר"ה פ"ד (בכמה דפוסים - פ"ו). וראה לקו"ש חט"ו שיחה לפי החודש ס"ד (ע' 483 ואילך), ובהערות שם. ד"ה החודש היתשלי"ט ס"ח (סה"מ מלוקט ח"ג ע' פו). ד"ה אשה כי תזרע היתשכ"ה ס"ו (שם) ש"ע צד ואילך. ד"ה החודש היתשלי"ה (שם ח"ד ע' קצג ואילך).

וראה בהערות למכתב מוצש"ק כ"ה אדר היתשמי"ב בתחלתו (הגש"פ עם לקוטי טעמים, מנהגים וביאורים -

ליום ג' שהוכפל בו כי טוב: פרש"י ע"פ בראשית א, ז, מבי"ר פ"ד, ו (ובפרש"י שם - דגם העבר נעשה טוב). ובאה"ת (בראשית לג, א ואילך. ועוד); בסה"מ תרנ"א ש"ע קצג ובמכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ני"ע (נדפס בסה"מ היתש"ט ע' 19 (השני). אגרות קודש שלו ח"א ע"ק לו) - מקשר זה עם מחז"ל (קידושין מ, א) טוב לשמים טוב לבריות.

פ' ויקרא אל משה: להעיר, אשר (בפשוטן של כתובים) בא "ויקרא אל משה" בהמשך לסי' פקודי שהי' "בחודש הראשון ג"י באחד לחודש" (פקודי מ, יז) ר"ח ניסן. וראה מכתב עש"ק ר"ח ניסן היתשמי"ה הערה ד"ה זו (הגש"פ הנ"ל ע' תשסא).

מימי הפורים . . חג

אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!
קומענדיק פון די ימי הפורים - טעג פון ניסים, האס דער איבערשטער האט באוויזן "בימים ההם בזמן הזה", און דערנענטערנדיק זיך צו חג הפסח - דען ס'דערפאר דעם יום-טוב פון זמן חרותנו און ס'דערפאר דעם איבערשטן פאר די ניסים תפלאות העלכע ער האט באוויזן ביי יציאת מצרים -

איו איצט די פאסקע צייט צו ציען די פולע אויפערקומקייט אויף די ניסים תפלאות העלכע האבן פאסירט דעם היינטיקן פורים.

דאס זיינען דאך געווען **ניסים גלויים** - אפענע ניסים, ניט נאר פאר אונדז פון אידן, נאר אויך פאר אלע פעלקער, ביז אז יראו כל אפסי ארץ, אלע האבן אנערקענט און אנטערשטראכן די גרויסע ניסים וואס זיינען פארנעקומען אין דעם זמן.

און דאס הייסט, אז און א גערייטן זיך זיינען אס די ניסים געווען טעג פאר די ניסים הג' ניסים ההם", בימי מרדכי ואסתר דעמאלט זיינען די ניסים געווען ווי באוואוסט, פאר אונדז אין די דרכי הטבע, אזוי אז נאר דורך טיפער און נסראכטונג האט מען אין זיך דערקענט **ד"ה יב השם**, וואס דערפאר הערט אין דער מגילה (פון די כ"ד ספרי קודש) קיין איין מאל ניט דערמאנט דעם איבערשטן נאמען בפירוש, פאר פורים באוואוסט - ווייל אויך דער ניט פון פורים איז געווען אין אן אופן

פון הסתר פנים, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, א נס אנבעסאן און באהאלטן אין טבע.
 דאקען איז אין די אייגענע געשעענישן געווען דער מלך, וואס זיצט אין
 יום שבת פון סבתא און פארעקומען די אפילו-סוף א נאר גרויסע, זאלן א
 לטובת בני ישראל (אבל העולם) אין און וואסן פון א נס גלוי לעיני כל
 העמים.

לויט די נאטירלעכע אומשטענדן אין דער וועלט אנדערונג, האט עס
 געהאלטן דערביי, אז גע-מלחמה זאל אריינציען אים, מעלעט און זיך
 צעפלאקערן אין א וועלט-קריג ריל - און און א געפירן-אויס, למעלה
 מדרך הסכל, איז נישט בלויז אויסגעמיטן געווארן א וועלט-מלחמה, נאר אירך
 די שוין אנגעהויבענע מלחמה איז פלוצלינג געווארן.
 בעת אלע סימנים האבן געוויזן, אז מ'דארף דערוארסן א פרישע און
 שווערע מלחמה, און דערפאר דארטן איבערגעזעצט א נאר אריינע ארטיי מיט
 זייער א סך כלי-זיין, און נאך די אלע געגענטער צוגרייטונגען
 און פארעכענענישן, ווי ס'איז דער סדר ווען מ'גרייט זיך
 צו א לאנגער פארבייגענער מלחמה, וואס דארף דויערן וואסן, חדשים - איז
 אבער דער נצחון געקומען אין נאר א קורצער צייט, באשפרייטעט געווארן
 דער נצחון איז געווען אזוי שטארק, וואס דערפאר, אז ער האט
 נישט נאר פארטיילט א סך שפיכות דמים אירך צווישן אומות העולם (ווי מ'האט
 זיך געזען), נאר האט געבראכט דערצו, אז דער גרויסער שונא זאל גלעך
 באפרייען, אירך א גוטן און פולן קעניג פון זיין נאמען אלס
 די מלחמה-געפאנגענע און אפילו די געפאנגענע פון טירער. זיך גאון פון אירך און
 און נאך - אן יפה עיקר: נישט נאר דער גרויסער נצחון, נאר אירך דער
 אויסברוך פון דער מלחמה (דאס איז נישט געווען לויט דער טבע פון די
 אומות) האט נסימיריק באייטיילט די גרויסע סכנה, וואס האט געדראט די

הקב"ה "בימים ההם בומן הזה", ובהתקרבו אל חג הפסח - שבו אנו חוגגים את החג של הניסים והנפלאות שהראה בעת יציאת מצרים - הרי זה הזמן המתאים להפנות את מלוא תשומת הלב אל הניסים והנפלאות שאירעו בימינו אלה, בימים הסמוכים לפורים שנה זו. הוי אלה ניסים גלויים לא רק לעם ישראל אלא גם לכל העמים, ועד ש"ראו כל אפסי ארץ" - הכל ראו את הניסים שהתרחשו בתקופה זו. הניסים בימי מרדכי ואסתר, "בימים ההם", הוסתרו, כידוע, בתוך דרכי הטבע. רק לאחר שמקשרים את ראשית מלכותו של אחשורוש עם "בשנת שלש למלכו", ועם "בשנת שבע למלכותו", ועם "חודש ניסן בשנת שתים עשרה למלכותו", ועם הסעודות שעשתה אסתר לאחשורוש ולהמן - כשמחברים את כל האירועים הללו לרצף אחד ולאחר שמגלים בהתבוננות מעמיקה שכל זה הוא המשך של עניין אחד - אזי מכירים בזה את יד ה' וזו אחת הסיבות שבכל המגילה (שהיא מכ"ד ספרי הקדש) לא מוזכר (בפירוש) שמו של הקב"ה - משום שגם הנס של פורים התרחש באופן של הסתר פנים, כאחד הפירושים בפסוק "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" - שהדברים מכוונים לנס של פורים: נס שמלוּבש בתוך הטבע. לעומת זאת, באירועים שקרו בחודשים האחרונים עד (אמצע) חודש אדר, התרחש נס גדול לטובת בני ישראל ולטובת העולם כולו, נס גלוי לעיני כל העמים.

מלחמת עולם, אלא שגם המלחמה שפרצה - שככה. בשעה שכל הסימנים הצביעו, שיש לצפות למלחמה קשה ולהכין צבא גדול ואדיר, מצויידי בכלי נשק רבים ודווקא מהמתקדמים ביותר - הרי לאחר האמונה לאדמו"ר האמצעי (טו). ביאורו להצ"צ ח"א ע"י שטו ואילך. סה"מ תר"ל ע"י סב. ד"ה ברוך שעשה נסים תרס"ד (קה"ת, יו"ד שבט ה'תשנ"א) ס"ע 18 ואילך. ובכ"מ. "בשנת שלש למלכו": אסתר א, ג. "בשנת שבע למלכותו": שם ב, טו. "חודש ניסן בשנת שתים עשרה למלכותו": שם ג, ז. הסעודות שעשתה אסתר: שם ה, ד ואילך, ז, א ואילך. שבכל המגילה. . לא מוזכר בפירוש. . שמו של הקב"ה: ראה לקו"ש חכ"א ע"י 201, ובהנסמן בהערות שם. "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא": וילך לא, יח. וראה כשי"ט (הוצאת קה"ת) הוספות ס"י לב. סי בעשי"ט עה"ת ח"יב פי וילך אות ז. "ואנכי הסתר אסתיר. . שהדברים מכוונים. . פורים: ראה חולין קלט, ב: אסתר מן התורה מנין, ואנכי הסתר אסתיר. ובתקו"ש ת"ש"ט (קיד, סע"ג). אסתר הכא רמזו (האזינו לב, כ) ויאמר אסתירה פני מהם כו.

על פי התנאים הטבעיים של העולם היה צפוי, שתהיה זו לא רק הכרות מלחמה וכיוצא בזה, אלא שהמלחמה תגרור לתוכה עמים רבים ותתלהט עד כדי מלחמת עולם ר"ל; אך בפועל, למעלה מדרך הטבע, לא זו בלבד שנמנעה הפסח: גדולת פורים וגאולת פסח שייכות ז"ל, דמיסמן גאולה גאולה (גאולת פורים לגאולת פסח) - מגילה ו, סע"ב ובפרש"י שם. "בימים ההם בומן הזה": נוסח ברכת הניסים (והודאת "ועל הניסים") דחנכה ופורים. "זמן חרותנו": כן נקרא בנוסח הפתחה והקידוש דחג הפסח. וראה לקו"ש ח"י"י ע"י 71 ואילך (הגש"פ הנ"ל ס"ע תקצ ואילך). ומודים לה' על הניסים והנפלאות. . בעת יציאת מצרים: ובלשון ההגש"פ פיקסא "לפיק"ד (מפסחים קטו, ב במשנה): להודות ולהלל כו' למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הניסים האלו, הוציאנו מעבדות לחרות כו'. "נסים ונפלאות": רמב"ם הלי חמץ ומצה רפ"ו. תפלת "ישמתי". וראה מאו"א מערכת אות הנו"ן ס"י כ"א (במאו"א שם: כ"ב, והוא ט"ס). ש"ראו כל אפסי ארץ": לשון הכתוב - ישע"י נב, י. תהלים צח, ג. כידוע: או"ת לה"מ (הוצאת קה"ת) נט, ג (בהוצאת ה'תש"מ ואילך - סימן קפב). תו"א מג"א צג, ע"ג ואילך. שם ק, א. סה"מ תקס"ה ח"א ע"י שע ואילך (נוסחא שני). שער

אידן אין ארץ-ישראל מצד סדינת-בבל - און ועל כולם: די נסים גלויים, וואס דער אויבערשטער האט געוויזן צו באשיצן אידן אוי פלאיסידיק פון די שרעקלעכע כלי-משחית.

~~דאס אלץ און נאך מער, געגעבן ער די נסים תפלאות העלכע אלע געזיין און באשיצן און די העלכע יוויסן וואס סיטוט זיך פון אינערווייניק - און זיינען באקאנט מיט נאך א סך איינצלהייטן העלכע דערגרייכן ניט צו דער עפנטלעכקייט - באגרייפן און פילן א סך מער דעם וואונדער פון אס די נסים תפלאות (און געבן דעם האלץ).~~

היינט
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

במשך פון דעם יאר - אויף העלכן אידן גיבן דעם ציכונג פון יידיש קאמ שנת אראנא (תפלות), און נאך פאר דעם, ביים סוף פון פארנאגענעם יאר, באצייכנט פון אידן מיטן סימן ז"ת תהא שנת נסים - איז פיל פאל באטאנט געווארן בנוגע דעם וואס חז"ל האבן פארגעזאגט (געבראכט אין ילקוט שמעוני) העגן די מלחמות העלכע העלן פארקומען און יענעם טייל פון העלט, אז דאס זיינען פון די סימנים או אט-אס קומט די גאולה האמיתית והשלימה דורך משיח צדקנו.

און אין אנטליק פון די אויבערמאנטע נסים העלכע זיינען אנגעקומען אויף צווייטן צו אנטנות העולם, דאך פאך נאכטאג פארגעסן ווערן דער באוואוסטזיין, אז דאס איז די הכנה קדושה צום קיום ה'תתק"ל פון יהוה לה' המלוכה, ווען אלע פעלקער וועלן איבערצייטן אז ייש בעל הבית לבירה זי, און די אנערקענונג וועט זיי ברענגען ילקווא כולם בשם ה' לעברו שכם אחד.

וכפרט, ווי דערמאנט, ווען מען דערגעענטערט זיך איצט צו חודש ניסן - פון לשון גמ' און נאך מער, ווי חז"ל זייטן אן, אז "ניסן" (מיט צוויי נונים) באדייט אויף ייסי נסים (אָלער) ניס בתוך ניס" - איז דאך זיכער, אז דער אויבערשטער וועט זיין נאך גרעסערע נסים;

כל ההכנות, כפי שנהוג להיערך למלחמה ארוכה שאמורה להתמשך שבועות וחודשים - בא הניצחון בפועל בתוך זמן קצר ביותר!

הניצחון היה כל כך מופלא, שהוא מנע לא רק שפיקות דמים רבה בין אומות העולם (כפי שחששו תחילה), אלא הוא אף הביא לידי כך, שהאויב ישחרר, ובצורה טובה, חלק משבויי המלחמה ואפילו חלק מאלה שנישבו בעבר.

יש לנו ציווי והוראה בתורתנו: "אל תפתח פה" - להישמר מדיבורים של "מרה שחורה" - ושמאכן ולהבא יהיו רק בשורות טובות, בטוב הנראה והנגלה. -

יתירה מזו: אלה היודעים את המתרחש "מאחורי הקלעים" - המודעים לפרטים חסויים רבים שאינם מגיעים לידי פרסום - משיגים עוד יותר ויותר את פלאי הניסים והתפלאות בזמן הזה, בימים האלה.

במשך השנה הזאת - עליה נתנו יהודים את השם והסימן: "היה תהיה שנת תפלות אראנו", ועוד קודם לכן, בסיומה של השנה שעברה שצויינה על ידי יהודים בסימן: "היה תהיה שנת נסים" - הודגש פעמים רבות הקשר לדברים שחז"ל צפו מראש (בילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט), על המלחמות שיתרחשו בחלק ההוא של העולם, שהן מהסימנים המעידים שמתקרבת הגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

ולאור ההתרחשויות שצויינו לעיל, צריכה להתחזק עוד יותר ההכרה, שזהו הזמן של ההכנה הקרובה למילוי ההבטחה "והיתה לה' המלוכה", כאשר כל העמים ישוכנעו ש"יש בעל הבית לבירה זי", והכרה זו תביא אותם "לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

וכפרט, כאמור, כאשר מתקרבים לחודש ניסן - מלשון נס - ויותר מכך, כפי שחז"ל מציינים, ש"ניסן" (בשני נונים) מצביע על "ניסי נסים" (ו"נס בתוך נס") - הרי ודאי שהקב"ה יראה ניסים גדולים עוד יותר.

ובמיוחד כאשר יהודים משתדלים, שגם התנהגותם היום יומית בעניני יהדות: תורה ומצוות - תהיה באופן של "נס" - מרוממת יותר ויותר; שכל אחד ואחת שיחיו מתעלים ומתרוממים למעלה מהרגליהם עד עתה בלימוד

כפי שחז"ל מציינים . . . (בשני נונים) . . . "ניסי נסים": ראה ברכות נו, רע"א: הרואה כו' חנינא יוחנן נסי נסים נעשו לו, ובפרשיי שם: חנינא, נוניין הרבה נסים רבים. ובפרט "ניסן" דשמו גופא מורה על נסים, וכמ"ש בחדא"ג מהרש"א שם בנוגע לשמות הנ"ל שבגמרא "דהשם גופי מורה על החנות והטובה, והנונין מראין שהיה בניס".

"וינס בתוך נס": לשון חז"ל - שבת צו, א. ושי"י. פרשיי עה"פ וואר ט, כד (משמור עה"פ - פ"ב, ד).
התנהגותם היום יומית . . . באופן של "נס": ראה בארוכה מכתב וא"י תשרי ה'תשי"ג. "נס" - מרוממת: ראה רש"י עה"פ יתרו כ, יז. וראה סידור (עם דא"ח) מד, סע"ב. פירוש המילות לאדהאמ"צ פקל"ט. אוה"ת בשלח ע' תרסה. שה"ש כרך א' ע' כט. רד"ה ברוך עשה נסים תרס"ד הנ"ל. שה"מ תרע"ח ע' פט. תרפ"ט סע"ע 203 ואילך. תרח"ץ ע' קסט. ובכ"מ.

"אל תפתח פה": ברכות יט, א. ושי"י. הובא להלכה ברמ"א יו"ד ששע"ו ס"ב. מג"א או"ח סר"ל"ט סק"ז. וראה גם שו"ע אדה"ז ח"מ הל' שמירת גוף ונפש ס"ב.
"היה תהיה שנת נסים": ראה בארוכה מכתב וא"י תשרי ה'תשי"ג.
והיתה לה' המלוכה": עובד' א, כא.
יש בעל הבית לבירה זי": ראה ב"ר רפ"ט.

"לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד": צפנ"י ג. ט וראה רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
לחודש ניסן . . . נס: ראה מדרש לקח טוב עה"פ (בא יב, ב) החודש הזה לכם: ניסן שבו נעשו נסים לישראל. וראה ברכות נו, א: אקריין הללא מצראה (הלל שאנו קורין בפסח, רש"י) בחלמא, א"ל ניסא מתרחשי לך. ובפרשיי שם: שע"י נסים נקרא ניסן כו'. - ואף שמות החדשים עלו בידם מבבל (ירושלמי ר"ה פ"א ה"ב. ב"ר פמ"ח, ט) הרי נזכרו ניסן וכו' במג"א (ראה לעיל הערה ד"ה חודש ניסן).

התורה ובהידור בקיום המצוות, ועד לאופן של "ניסי ניסים" (לשון רבים) - התעלות למעלה ולמעלה ועוד יותר למעלה.

כפי שניתנה בזה ההוראה מיד בתחילת ה"סדרה" (מלשון סדר) של השבוע: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה", על פי ביאורו ותורתו של אדמו"ר הזקן: "מכם קרבן לה" - הקרבן צריך לבוא "מכם", מעצמכם - כלומר, יהודי גדרש לצאת מהרגליו ומגבולותיו ולהתמסר לגמרי לקב"ה.

וההתנהגות ה"ניסית" של כל יהודי, התנהגות באופן של "נפלאות אראנו" - שהדבר נראה וגלגה לעיני כל - תורו ותחיש את מילוי היעוד: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", הקב"ה יקיים את הבטחתו: "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", ותיכף ומיד ממש, בגאולה האמיתית והשלימה, על ידי משיח צדקנו.

כבוד ובברכה להצלחה
ובברכת חג הפסח כשר ושמה
מנחם שניאורסאהן

אין באחרונה, ועזן איך זיינען דך משתדל אז איך זיינען טאג-טעגלעכע אויפפירונג וואו זיך אין אן אופן פון "נס" נאמן-לשון גאונים (נס) - העכער פון ~~העכער פון און העכער פון און~~ או יעדער איינער און איינע ש"י הריבט זיך אריף העכער פון די געוואוינהייטן און זיי און נאך ביו אין אן אופן פון "ניסי ניסים" (לשון רבים), העכער און העכער און נאך העכער;

העכער
אין אן אופן פון "ניסי ניסים" (לשון רבים)
אין אן אופן פון "ניסי ניסים" (לשון רבים)

ווי מיר האבן אביי דעם די הוראה גלייך אין אנהייב פון דער היינטיקער **זכרון** **זכרון** אדם כי יקריב מכם קרבן לה. לויטן באוואוסטן אפטייטש פון אלטן רבי'ן: **מכם קרבן לה**, אז דער קרבן דארף געברייכט ווערן פון אביב אליין. דער איר דארף ארויסגיין פון זיינע געוואוינהייטן, באגרענעצונגען און זיך אינגאנצן איבערנעבען צום איבערשטן.

און אס די "ניסי דיקע" הנהגה פון יעדן איינן, אין אן אופן פון אראנו נפלאות, אז דאס איז אסן און אנטפלעקט פאר אלעמען, וועט נאך מער צוויילן זעסן קיום היעוד **כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות**, און דער איבערשטער וועט מקיים זיין זיין הבטחה: **מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו**, בגאולה האמיתית והשלימה, על ידי משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש

כבוד ובברכה להצלחה

ובברכת חג הפסח כשר ושמה

"מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו": תהלים פט, כא. וקאי על משיח צדקנו שבא בהיסח הדעת, כמו מציאה - סנהדרין צו, א. ב"ר פכ"ט ג. בגאולה האמיתית והשלימה: שאין אחריי גלות (תודייה הי"ג ונאמר - פסחים קטו, ב ממכילתא עה"פ בשלח טו, א). יליש עה"פ (ישעי' ס, א) קומי אורי כי בא אורך - רמז (צטט). חג הפסח כשר ושמה: ראה לקוטי ליי"צ אגרות קודש עי קצו. וראה מכתב י"א ניסן היתשמו"ו בסופו הערה ד"ה ושמה (הגשי"פ הנ"ל עי תתצד).

בתחילת ה"סדרה": וראה לעיל הערה ד"ה פי ויקרא אל משה. ההוראה . . בתחילת ה"סדרה": להעיר מתורת אדה"ו (ה"יום יום" ב' חשוון. ספר השיחות היתשי"ב ע' 29 ואילך). מען בעדארף לעבן מיט דער צייט . . מיט דער פרשת השבוע כו'. ביאורו ותורתו של אדמו"ר הזקן: קונטרס לימוד החסידות פ"יב (נדפס גם באגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' שנד). סה"מ קונטרסים ח"ב תנ, א. "היום יום" י"ב אדר שני. ובכ"מ. וראה גם לקוית פרשתנו ד"ה אדם כי יקריב. "כימי צאתך . . אראנו נפלאות": מיכה ז, טו.

המערכת

והרבי עומד על גג בית המקדש ומשמיע להם לישראל ואומר: "בני", דעם רבי'נס קינדער, תמימים ושלוחים וכל אנ"ש שיחיו - אל תתייראו! אל תפחדו לצאת עם המסר אשר שמתי בפיכם, "הגיע זמן גאולתכם", וכבר הגיעה השעה שהעניין יחדור בגדרי העולם. ואדרבה לטובתכם הדבר, שתגיעו מוכנים מכל הבחינות ליום הגדול

תודה שאינה פוסקת

מי בסדרי-הענק הציבוריים בכל מדינות המלך, מי בהתוועדויות י"א ניסן בכל אתר ואתר, ומי ב"כינוסי תורה" עוטי הודו בימי המועד ולאחריהם.

זוהי התודה האמיתית. הידיעה אשר "לו אנחנו" - המציאות הזאת שכל כולה יצירת כפיו - מוחזרת לו בחדוות תודה, בביצוע מעשי של הוראותיו והדרכתיו, בהרחבת מעגל המקושרים והשייכים אליו, ובהרעשה בלתי פוסקת סביב נבואתו המעודדת ופוקחת עיניים: בני אל תתייראו, הגיע זמן גאולתכם!

"הוא עשנו ולו אנחנו". כל ההצלחה אשר נקצור בפעילות זו או אחרת אינה שייכת לנו! אין אנו "בעלי-בתי" עליה כדי שיכמרו רחמנו ונחשוש פן תלך לאיבוד. לרגע לא נשכח: "לו אנחנו" - הכל הוא בכוחותיו של הרבי, ואם הוא אמר אשר "קרבת תודה" זה צריך להיות חדור במסר אחיד וחד-משמעי של קבלת פני משיח, נעשה אף זאת בשמחה וברננה, כדברי המזמור. ומי ש"עשה והצליח" עד כה, בוודאי יתן אשר גם המשימה הסופית תוכתר בהצלחה רבה.

והרבי עומד ומבקש: ובחננוני נא בזאת! יש כאן אולי משמעות נוספת למלים "בני אל תתייראו". לפעמים המורא והפחד אינם מכך ש"מלכיות מתגרות זו בזו", אלא, למרבה הפלא, חשש ורתיעה הבאים דווקא מהמסר של "הגיע זמן גאולתכם". חוששים איך זה יתקבל, וכיצד יגיבו, ומה יקרה אם יעבור עוד זמן חלילה. והרבי עומד על גג בית המקדש ומשמיע להם לישראל ואומר: "בני", דעם רבי'נס קינדער, תמימים ושלוחים וכל אנ"ש שיחיו - אל תתייראו! אל תפחדו לצאת עם המסר אשר שמתי בפיכם, "הגיע זמן גאולתכם", וכבר הגיעה השעה שהעניין יחדור בגדרי העולם. ואדרבה לטובתכם הדבר, שתגיעו מוכנים מכל הבחינות ליום הגדול.

"לו אנחנו עמו וצאן מרעיתו". במאמר האחרון לעת עתה שקיבלנו מהרבי, "יואתה תצוה", מסביר הרבי כי למילים "רעיא מהימנא" שני פירושים: רועה נאמן, ומפרנס האמונה. הרבי מאריך שם בביאור הפירוש השני - אך בל נשכח: יש גם את הפירוש הראשון (וכפי שהרבי למדנו בכללי רש"י: הראשון הוא העיקרי). הרבי הוא רועה נאמן ו"לא יעזוב צאן מרעיתו". וכשם שהבטיחנו ובישרנו והודיענו אשר "הנה זה בא", הרי בוודאי תיכף ומיד "הרבי יקיים", ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה.

... שהחיינו, וקיימנו, והגיענו לזמן הזה!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מ ה נשנתה חג הפסח הזה מכל חגי הפסח? שבכל חגי הפסח אין אומרים "מזמור לתודה" לזכר קרבן התודה שהיה בא עם לחמי חמץ, אבל הפסח הזה גם המזמור לתודה "כולו מצה" - משום היותו הפרק של נשיא הדור, אותו מתחילים לומר החל מ"א ניסן זה ועד י"א ניסן הבא עלינו לטובה, "ובכולהו", בכל השנה כולל בחגים ובמועדים, "יהון שרן" - מלשון שיר - את ה"מזמור לתודה".

אומר המדרש "...בשם ר' מנחם דגליא: לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלין וקרבת תודה אינו בטל" (ויק"ר צו פ"ט, ז). ובימות המשיח שנמצאים בהם עתה, בשנת תשס"א, הרי המזמור לתודה אינו בטל אפילו יום אחד. זוהי תודה כל כך עמוקה ופנימית, כל כך מקיפה וחודרת את כל המציאות, עד שאין ניתן לפרוש ממנה ולו לשעתא חדא ורגעא חדא.

זוהי התודה ל"ר' מנחם דגליא", לנשיא דורנו מנחם שמו, אשר גילה את מעיינות פנימיות התורה ונתן לדור הגאולה לטעום "מסוד טעמיה ומסתור צפונותיה" של ה"תורה חדשה". זוהי התודה למשיח צדקנו מנחם שמו מהרה יגלה אמון כן יהי רצון, אשר גם הבקשה והתביעה אליו "עד מתי"? טובלת בים של תודה והכרת הטוב. הבעה כה עזה של תודה היכולה להיות מופנה רק כלפי אחד אשר לא רק קיבלנו ממנו, אלא גם "הוא עשנו ולו אנחנו". רבי אשר יצר ועשה, מהמסד ועד הטפחות, אלפי חסידים ובעלי-תשובה. רבי אשר בברכתו נולדו אלפים אלפים של יהודים. רבי אשר לא רק העניק ברכות, אלא גם עשה את הכלים לתוכם יצק.

ואת התודה הזו אומרים גם בערב-פסח וגם בחול-המועד מחד, ואין שום מעצור וחומה מול נחשולי התודה האדירים האלה מאידך. "הריעו לה' כל הארץ", מוסבר בחסידות, הוא גם מלשון "תרועם בשבת ברזל", שבירת וביטול הרע. התרועה האדירה של המזמור לתודה המהדהדת מכל קצוות תבל, בכוחה לבד לבקוע את חומות הברזל המוצקות ביותר, לשבר ולפורר את "לב האבן" הנוקשה ביותר, ולהמיס כדונג את הררי החושך - "הרים נולו מפני ה'!"

המזמור הזה נשמע מרוסיה ועד נפאל, מכפר-חב"ד ועד באונס-איירס, מיוהנסבורג ועד אוסטרליה - "כל הארץ" פשוטו כמשמעו. התודה הזו איננה כרטיס ברכה עטוף בזר פרחים, אלא מאות ואלפים של נשמות חיות המצטרפות למעגל.

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד (א, א)

"פירוש ענין קריאה זו היינו הארה והשפעה למשה כדי שעל ידי זה יוכל לעלות ולבוא אל אוהל מועד". וענינו בעבודת כל אחד ואחד מישראל - "שיש בכל אדם מבחינת משה . . . בחינת דעת שהוא הממשיך בחינת יחוד אור אין סוף ברוך הוא למטה שיהא שורה ומתגלה בנפש האדם שיהא בבחינת אוהל מועד, מלשון ונועדתי . . . אותיות ונודעתי, דהיינו לידע את ה' שהוא חיי החיים ואין עוד מלבדו, על דרך מה שכתוב ראו עתה כי אני אני הוא, דהגם שמקרא זה נאמר על לעתיד, מכל מקום, כח זה יש בכל נפש מישראל לקשר מחשבתו בה' בקשר אמיץ וחזק כמו . . . שרואה בעיני בשר", מעין ודוגמת השלימות דלעתיד לבוא.

(לקוטי תורה' ריש פרשתנו א, ב ואילך - ע"פ סה"ש תנש"א ע' 385)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

מן הבקר ומן הצאן תקריבו (שם, ב)

בקר וצאן הוא בחינת גבורה וחסדים, והענין יובן על פי משל אב המייסר את בנו בכדי שילך בדרך הישר שיש בזה שני אופנים: הא' הוא בבחינת גבורות, היינו בתוכחות מוסר או על ידי שבט מוסר עד שיהא לבו נשבר בקרבו. ואחר שכבר נשבר לבו בקרבו - אזי מקרבו בימין וחסד ורחמים עד שפועל מאתו מה שרצה לפעול. וכמו כן יובן זאת בעבודת ה'.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי 'הנחות' תקע"ז ע' יח)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ונתנו בני אהרן הכהנים אש (שם, ז)

בבחי' (פ' צו) שמהאש שלמעלה לא היה עשן, ומאש של הדיוט היה עשן המערכה. והיינו כי העשן הוא העלאת ג' יסודות מים רוח אש, והוא בירור נפש הבהמית, וזה שייך באש של הדיוט - בירור שם ב"ן. מה שאין כן אש שלמעלה, ששרשה משם מ"ה.

(אור התורה' פרשתנו ע' ז)

כ"ק אדמו"ר מהר"י

יש הרבה בחינות (בעבודת ה') שאי אפשר להשיג על פי הטעם ודעת, וכמו שכתוב "כל שאור וכל דבש לא תקטירו" (- 'שאור ודבש' מרמזים על העבודה שעל פי טעם ודעת). והחילוק שבין אותיות המין לאותיות מצה, הוא בין אות ח"ת לאות ה"א, שהחמץ הוא בחי' מצה בה"א - תמונת הה"א מרמז על ג' עולמות

בריאה יצירה עשיה שהם בבחינת הביטול, כענין "וצבא השמים לך משתחויים"; אבל חמץ הוא בחי' לשון 'חטא', כי רומז על ג' בחינות בריאה יצירה עשיה שבלעומת זה, והיינו בחינת ג' קליפות הטמאות שהם ההיפך מבחינת הביטול.

(ספר המאמרים תרכ"ט ע' קמא)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

הקרבות הן בירורי הניצוצות שבנוגה, דהבהמה הגשמית היא תחת ממשלת קליפת נוגה, ועל ידי שנשרפת באש שלמעלה מתבררים הניצוצות ונכללים באלקות. ובעבודה הוא ענין בירור הנפש הבהמית, וכמו שכתוב "אדם כי יקריב מכם קרבן גוי", והוא לברר ולהפך המדות הטבעיים דנפש הבהמית לאלקות.

(המשך תערי"ב ח"א ע' תמ)

כ"ק אדמו"ר מהור"י

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (שם, ב)

בזמן שהיה בית המקדש קיים היו מקריבים בהמה גשמית על גבי המזבח והיתה נכללת באש שלמעלה, ורזא דקורבנא עולה עד רזא דאין סוף, ונעשית ריח ניחוח לה'. ועכשיו התפלה היא במקום הקרבנות, שהוא הקרבת הנפש הבהמית, דכתיב: "אדם כי יקריב מכם קרבן כו", דלכאורה הוה ליה לומר אדם מכם כי יקריב כו', אלא ידוע הפירוש אדם כי יקריב - דכדי שהאדם יתקרב אל האלקות, הוא 'מכם', שהוא תלוי בהאדם עצמו, ו'מכם' - שעל ידי שמוכך את הנפש הבהמית שהוא בקרבו, הרי יכול לעלות ולהגיע להיות קרבן לה'.

(ספר המאמרים ה'תש"ח ע' 20)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"א

חודש ניסן קשור עם ענין הגאולה - כמארז"ל "משבחר הקב"ה בעולמו קבע בו ראשי חדשים ושנים, וכשבחר ביעקב ובניו קבע בו ראש חודש של גאולה, שבו נגאלו ישראל ממצרים ובו עתידין ליגאל, שנאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

וחודש ניסן קשור גם עם ענין הנשיאות - "בא' בניסן התחילו הנשיאים להקריב את קרבניהם לחנוכת המזבח נשיא א' ליום", שלכן, "נוהגין מר"ח ואילך לקרות פ' הנשיא שהקריב בו ביום".

וצירוף שניהם יחד (ענין הגאולה ודהנשיאות) הוא - נשיאותו של דוד מלכא משיחא בגאולה העתידה.

(משיחת יום א' פ' צו ב' ניסן ה'תשמ"ח)

מאוצר המליך

פ ר ס ו ם ר א ש ו ן

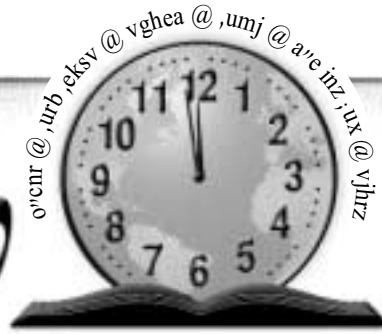
האדם צריך לעשות. לא לדאוג!

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאשה ששאלה איך להשתחרר ממתח:

פשוט - ע"י התבוננות וכפי שרגילה (ע"פ כתבה) בכל עניני' ארשקי רוב ש יאן' [=כלב מלא] וגם ב טאנדמקאמן [=אינטנסיביות] - בענין דהשגח"פ ע"י השם שהוא מנהיג העולם בכל עת (אלא שרצה שהאדם יעשה התלוי בו בדרך הטבע ולא - שידאוג במחשבתו), וא"כ בטל כל יסוד לאיזו דאגה שתהי', או מןשראד [=מתח] וכיו"ב.

ע"י התבוננות
וכפי שרגילה (ע"פ כתבה)
בכל עניני' ארשקי רוב
ש יאן' - כלב מלא
טאנדמקאמן - אינטנסיביות
השגח"פ ע"י השם שהוא מנהיג העולם בכל עת
אדם צריך לעשות ולא לדאוג
מחשבתו
א"כ בטל כל יסוד לאיזו דאגה שתהי'
מןשראד - מתח
וכיו"ב

שבועי

לוח

שבוע דפרשת ויקרא - צו

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	
6:35	5:20	ירושלים	6:19	5:59	12:03	11:45	8:51	8:44	5:43	5:31	יום שישי, ו' ניסן
6:37	5:38	תל אביב	6:20	5:59	12:02	11:45	8:50	8:43	5:41	5:30	שבת קודש, ז' ניסן
6:37	5:30	חיפה	7:21	6:00	12:02	11:44	9:49	8:42	6:39	5:29	יום ראשון, ח' ניסן
7:02	6:00	ניו יורק	7:22	6:01	12:02	11:44	9:48	8:41	6:38	5:27	יום שני, ט' ניסן
9:07	7:58	פריז	7:23	6:01	12:02	11:44	9:47	8:40	6:36	5:26	יום שלישי, י' ניסן
8:23	7:15	לונדון	7:24	6:02	12:01	11:43	9:46	8:40	6:34	5:25	יום רביעי, י"א ניסן
7:29	6:35	סידני	7:25	6:03	12:01	11:43	9:45	8:39	5:33	5:24	יום חמישי, י"ב ניסן

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ו' ניסן	הלי גירושין.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	הלי תפילין ומזוזה וסו"ת.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע רכב.
שבת ז' ניסן	פרק ד-ו.	פרק ב.	מ"ע רכב.
ראשון ח' ניסן	פרק ז-ט.	פרק ג.	מל"ת שנו.
שני ט' ניסן	פרק י - יב.	פרק ד.	מל"ת שנו.
שלישי י' ניסן	פרק יג. הלי יבום וחליצה בפרקים אלו... פרק א-ב.	פרק ה.	מל"ת שנו. מ"ע רטז.
רביעי י"א ניסן	פרק ג-ה.	פרק ו.	מ"ע ריז.
חמישי י"ב ניסן	פרק ו-ח.	פרק ז.	מל"ת שנו.
שישי י"ג ניסן	הלי נערה בתולה... בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ח.	מ"ע רכ. ריח. מל"ת שנח. מ"ע ריט. מל"ת שנט.

הגאון בעל ה'תורת חסד' מעיד על עצמו:

"מסרתי נפשי שיסעו לליבאוויץ"

ואמרו שמחלתו מאד אנושה כי הנשימה קשה עליו והליחות רבו, ואין בכוחו להוציאם החוצה, ותגדל המהומה והמבוכה והחרדה בכל העיר, אומה גדולה נופלת על כל יושבי, אלו לאלו שואלים על מצב רבם הנורא ותרב תאני ואני בכל חוצות ירושלים.

ביום ד' בעמדי סביב מטתו, התבונן עלי בעיניים מפיקות חמלה כאב רחמן על בנו יחידו לעת כזאת, והרים יד קדשו והושיט לידי. שאלתי "מה רצונך אב יקר", השיב לי בשפה רפה מרוב חלישותו "בני יקירי, עד מתי עוד תראני בחיים? [ווי לאנג וועסט דוא דען מיך זעהן?]", לא יכולתי להתאפק, ונחל דמעות התפרץ מעיני, והוא לחץ ידי בחזקה בכל מאמצי כוחו באותות אהבה. ואמרתי אליו מה תדבר אפוא כדברים האלה אב אהוב ונחמד, עוד תשוב לאיתן הבריאות, עוד תאריך ימים ללכת לקראת משיח צדקנו, כי מי ההולכים מדורנו זה להקביל פני משיח אם לא שר התורה וקדוש עליון כמוך. לשמע דברי אלה לא ענה דבר, ואתחזק לבלי לבכות לפניו, ואפן לחדרו הסמוך ואבך שמה רב בכי, ואמהר וארחץ פני לבלי יכיר אותו העצבון בפני, ואבוא החדרה ואתיצב לפני הוד קדשו בלב נדכא ונשבר.

והנה כ"ק אאמו"ר זצוק"ל נבג"מ מראשית ימי חלו עד עלותו השמימה לא פסק פומי מגירסא ולמד בעל פה גמרא וזוה"ק.

• • ותהום כל העיר
מהשמועה הזאת, וכל
הרבנים וראשי הישיבות
עשו רעש גדול, וכרוז קראו
בחיל להקהל ולהתאסף
בכל בתי כנסיות ובתי
מדרשות להתפלל ולשפוך
צקון לחש עבור גאון עוזנו
רוח אפינו, וסגרו כל
החנויות ומכל אפסים נהרו
המונים המונים קהל גדול
לכל בתי כנסיות וביהמ"ד
להרבות בתפלה ותחנונים
בעד מגן הדור שר התורה

ל עשות רצונו חפצתי לערוך עלי גליון מן סדר הסתלקותו של כ"ק אאמו"ר איש האלקים שר התורה זצוק"ל.

הנה ביום ש"ק פ' שמיני לעת ערב, בעת לימודו בקודש שעורין כסדרן כדרכו, החל להרגיש קרירות בכל שטח גופו הטהור, כעין מחלת קדחת, ועלה למטה ויבא רופא ביתו לבקרו, ואמר שאין פחד כי היא מחלה קלה ממחלת קדחת, ויש תקוה שתסיר ממנו בעוד יום או יומיים, וכן הגיד הרופא כזאת ביום א' פ' תזריע.

אך בבואו לבקרו ביום ב' בבוקר, אמר שנראה אותות מחלה דלקת הריאה ר"ל, ותיכף נועדו ארבעה רופאים יחדיו להועץ, והחליטו אמנם שזאת היא מחלה דלקת הריאה אבל לא יגדל הפחד מן המחלה בעצם, מפאת שאין החום גבר עליו, רק מזה יש דאגה מאשר לבו רפה מאד וכל עמודי גוו כולם הם ברפיון כח ומי יודע אם יעצור כח לכלכל מחלהו.

ותהום כל העיר מהשמועה הזאת, וכל הרבנים וראשי הישיבות עשו רעש גדול, וכרוז קראו בחיל להקהל ולהתאסף בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות להתפלל ולשפוך צקון לחש עבור גאון עוזנו רוח אפינו, וסגרו כל החנויות ומכל אפסים נהרו המונים המונים קהל גדול לכל בתי כנסיות וביהמ"ד להרבות בתפלה ותחנונים בעד מגן הדור שר התורה. ביום ג' נועדו הרופאים לבית קדשו,

השבוע, בה' ניסן, החלה שנת המאה להסתלקות הגאון האדיר בעל ה'תורת חסד', הרב החסיד ר' שניאור זלמן פרדקין נ"ע, שהייתה בשנת תרס"ב. בקשר עם תאריך זה מביאים אנו לראשונה את רשימת בנו, הרה"ח ר' דובער ליאדיער, אודות ימי חייו האחרונים בעלמא דין, רשימה שכתבה שבועות ספורים לאחר הסתלקות אביו ונשלחה אל הגביר החסיד ר' ישעיה ברלין • הר"י ברלין היה ממקורבי ה'תורת חסד', כפי הנראה מהמכתבים הרבים שכתב אליו, אשר אחדים כבר פורסמו בשבועוננו (גיליונות 291, 289-288) ושני נוספים מתפרסמים לראשונה בגליון זה • במכתבים אלו מתעניין ה'תורת חסד' אצל הר"י ברלין על הנעשה בליובאוויטש בחצרו של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע ומזכיר את השתדלותו בקבלת הנשיאות של כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע

הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

מזומנים גדלה שמחתו בהם, ושאל מבני שיחיו על למודם שהם עוסקים, והיי שבע רצון מהם עד מאד, ותמיד בבואי אל הקודש פנימה לשאול בשלומו, פתח דבריו שאל על בריאותם, ועתה מה גדלה דאבון לבבי באמרם אלי בכל יום בקול בכי, למי נלך עוד, אבי זקנינו לא נראה עוד בחיים, כי פנה הלך מאתנו, הוא מרומים ישכון שם בשמים].

ביום ה' גלו לנו הרופאים שאין תקוה עוד, ודוקטור אחד הי' ער כל הלילה לעמוד אצלו אתנו יחד.

ביום ועש"ק אחר חצי היום אמר הרופא שאחדים מחברה קדושה יבואו לחדרו, וכ"ק עוד לא פסק פומי מגרסא, עוד ערך שתי שעות...

[עד כאן נמצא תחת ידינו מרשימת בנו, ולהלן השלמנו כמה פרטים על שעת ההסתלקות, לפי הנמצא בספר 'הגאון מלובלין' בעריכת הרב י"י חננאל", בפרק ארבעה-עשר: "אשכבתא דרבי"]

בליל שבת קודש, ה' ניסן, בתחילת הלילה, השיב את נשמתו הגדולה לבוראה כשפה קודשו ממלמל: "הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו" (מפי הגר"א ברנשטיין בשם הד"ר משה וולך ז"ל שהיה בעת מעשה).

בשעת ההסתלקות עמד קהל גדול של אנשים סביב מיטתו, ותרעד הארץ לקול קריאתם "שמע ישראל" ויהי הוא האלקים". גם השמים לבשו קדרות בעת ההיא, ובני

**ופתאום נשא עיניו
המבהיקות מזיו השכינה
השורה עליו, ויבט על כל
סביבו ויתמלטו מפיו
הקדוש כדברים האלה:
"הלא נחוץ לעשות הכנה,
כי צדיקים וגדולים רבים
נכונים לבוא הנה". נבהלנו
משמוע חיל ורעדה אחזונו
ארכבותינו דא לדא נקשן
. . והוא בנועם והוד קולו
חזר ללמוד בע"פ מגמרא
והרבה מאמרים מזהר
הקדוש, ובמראה פניו הי'
דומה למלאך ה' צבאות**

ביום ד' שאלתי אותו אם לשלוח דלוג רב [מברק] לעיר ליובאוויטש, למען ילך מנין להתפלל שם עבורו על אהל קבר רבו הקדוש הגאון הרב מנחם מענדל זצוק"ל בעהמ"ח ספרי שו"ת צמח צדק. והוא השיב בזה הלשון הוא כבר יודע ממני וממצבי כעת, ללא צורך להודיע זאת לליובאוויטש. ושאלנו עוד הפעם על דבריו אלה ויענה "מסתמא שאני אומר שהוא יודע בטח הוא יודע", וחזר לתלמודו בדביקות נפלא והתלהבות עצומה.

ופתאום נשא עיניו המבהיקות מזיו השכינה השורה עליו, ויבט על כל סביבו ויתמלטו מפיו הקדוש כדברים האלה: "הלא נחוץ לעשות הכנה, כי צדיקים וגדולים רבים נכונים לבוא הנה". נבהלנו משמוע חיל ורעדה אחזונו ארכבותינו דא לדא נקשן, ולא קם רוח באיש. והוא בנועם והוד קולו חזר ללמוד בע"פ מגמרא והרבה מאמרים מזהר הקדוש, ובמראה פניו הי' דומה למלאך ה' צבאות.

לעת ערב באה לחדרו אשתו שתי לבקרו, ואמר לנו שכבר הגיע זמן תפלת מנחה, ורצתה לצאת מחדרו, וכי"ק אמר לה הרחמנות על בניך, רחמנות הרחמנות על כולכם. לשמע דבריו ברכה אותו ברפואה שלמה, ותלך במפח נפש. ואני התאמצתי לדבר על לבו לבלי יפחד, עוד ינוב בשיבה בא"י ולמען ירבו ימיכם על האדמה כתיב [וידוע כמה כ"ק הי' מחבב בחיבה יתירה את ילדי, ילדי שעשועים יחיו, ובבואם אתי עמי לביתו לעיתים

ירושלים ראו ברקים ושמעו רעמים אשר לא ראו ולא שמעו מדור דור (עיתון 'החבצלת', י"א ניסן תרס"ב).

ואף זאת סיפרו: באותן שעות שבני ירושלים התעצמו בתפילה לשלומי, ישב הגאון הישיש רבי שמואל סלאנט, רבה הראשי של ירושלים, בביתו, שקוע בכורסתו, ראשו מושפל על צדיו ושפתותיו נושאות תפילה ותחנונים לרפואת ידיו ואהובו הגדול, שר התורה. לפתע שמע קול רעמים וברקים ומרוב תדהמה עמד מעל כסאו וקרא: "שמע מינה נח נפשיה דרבינו שניאור זלמן! כנתינתה מסיני בקולות וברקים כך נטילתה" (מפי הגרש"א שזורי).

מכתבי ה"תורת חסד" לחסיד ר' ישעיה ברלין

ב"ה. יום ועשיק ה' דעשיית, וברכת"ך [=תרנ"ח] לפ"ק פעה"ק ירושלים תובב"א. שלו וברכה וגח"ט וכט"ס [=גומר חתימה טובה וכל טוב סלה].

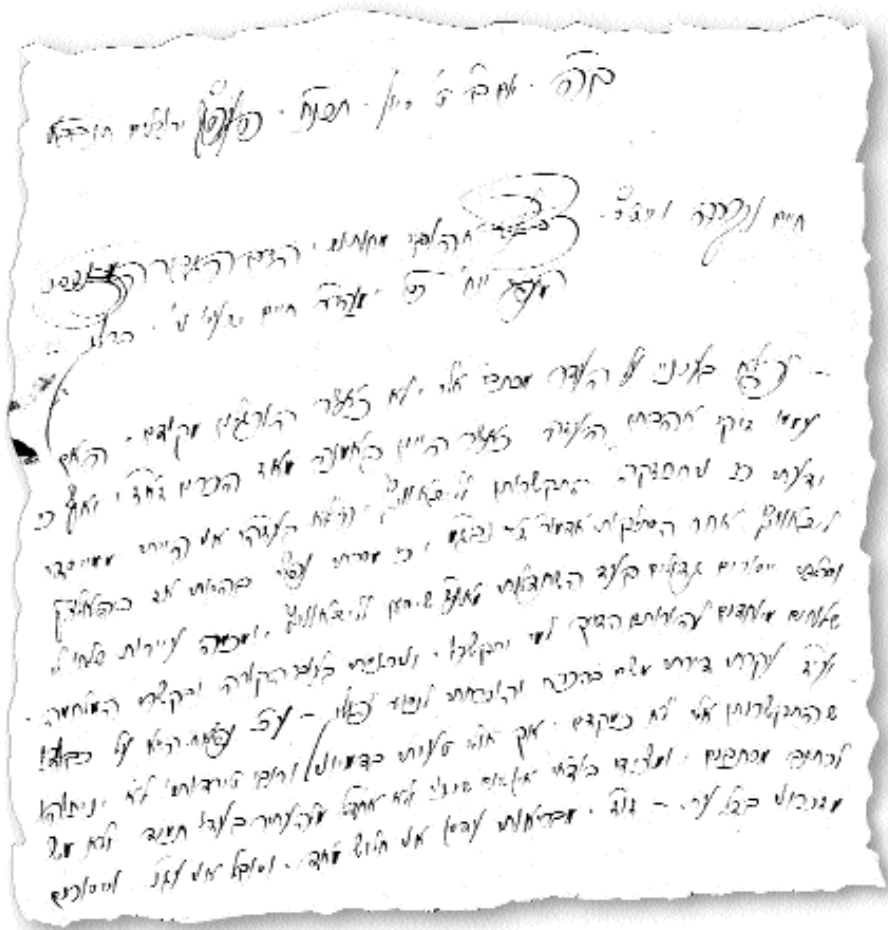
כבוד אהובי מחותני הרב הגביר המפורסם המופי ווי"ח חוי"ג [=ותיק וחסיד חכם ונבון] וכיו מוהר"ר חיים ישע"י נ"י ברלין קבלתי מכתבו עם האו"ז [=המחאה] ע"ס [=על-סך] 30 ליט"ס, וסך עשרים ליט"ס מזה לחלקם בפה, והנני למלאות דבריו לחלקם לצדקות הכוללות, וגם ליחידים ת"ח עניים הגולים, וכשאגמור החלוקה אודיעו במכתב אי"ה, וזכות צדקה תעמוד לו להרים קרן הצלחתו ברוב ברכות מברכה העליונה ברוחניות וגשמיות וכט"ס.

וההכרח לא יגונה מלהזכירו עוד אודות חתני ש"י, ולהשתדל להמציא לו עסק הפרנסה לכלכל אי"ע ואת בני ש"י שהצטרכותו מרובה, ולע"ע אין לו שום עסק כלל, והרחמנות גדלה עליהם מאד, ואני מקבל מהם רוב עגמ"י ומזיק לבריאותי החלש, אנא להודיעני אם יזדמן לו איזה עסק שיה"י עבור חתני ש"י, ולהחיות נפשי ויטיב לבריאותי ג"כ.

זו"ז [=זולת זה] נא להודיעני משלומי ובריאותי ובריאות זוגתו ת"י. ואם ה"י בלובאוויץ על החתונה [של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ] שה"י בחדש העבר, ואם הזכיר גם אותי על אהל אדמו"ר נבג"מ.

זו"ז אין כ"ח [=כל חדש]. ויתברך בגח"ט בכל ברכות טוב בגו"ר. ד' מחותנו או"י הדו"ש בלונ"ח, ומעתיר בעדו כה"י

שניאור זלמן

צילום כתב ידו של בעל ה"תורת חסד" במכתבו המועתק לקמח

ב"ה. יום ב' ט' סיון תרנ"ח. פעה"ק ירושלים תובב"א

חיים וברכה וכט"ס. כבוד אהובי מחותני הרב הגביר המפורסם המופי ווי"ח כו" מוהר"ר חיים ישע"י נ"י ברלין לפלא בעיני על העדר מכתבי אל, לא כאשר הורגלנו מקודם, האם עממו זיקי אהבתו העזה כאשר היינו באמנה מאז הכרנו זא"י, ואף כי ידעתי כי נתחזקה התקשרותו לליבאוויץ, הלא בעז"י אני הייתי ממייסדי ליבאוויץ אחר הסתלקות אדמו"ר [היצמח-צדק] ז"ל נבג"מ, כי מסרתי נפשי בהיותי אז בפאלצק וסבלתי יסורים גדולים בעד השתדלותי מאנ"ש שישעו לליבאוויץ, ומכמה עיירות שלחו לי שלוחים מיוחדים להורותם הדרך למי יתקשרו, ונכנסתי בעובי הקורה

ב"ה. יום ב' ט' סיון תרנ"ח. פעה"ק ירושלים תובב"א

ע"כ נפלאות היא על כבודו שהתקשרותו אלי לא כמקדם, אך אולי טעיתי בדמיוני ורובי טרדותי לא יניחוהו לכתוב מכתבים, ומצידי בודאי אין שום שינוי ולא אחדל מלעתיר בעדו תמיד ולא מש מזכרוני בכל עת. זו"ז מבריאותי עדיין אני חלוש מאד... ועתה אבקשו שנקרבו הימים שישע אי"ה לקארילסבאד, שישלח לי בהקדם מלח קארילסברד כמו בכל שנה, ששלח לי שני קעסטלעך מלח, וכעת ייטיב נא לשלוח שלשה. והעיקר להודיעני תיכף מבריאותי ובריאות זוגתו ת"י, ומהצלחת ענייניו בפרט. ד' מחותנו או"י הדו"ש והצלחתו בלונ"ח ומעתיר בעדו כה"י

שניאור זלמן

אני הייתי כו": ראה אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע חלק ג' עמ' שפז. ועוד.

שניאור זלמן